

Službeni list

Europske unije

C 359

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 63.
26. listopada 2020.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud

2020/C 359/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2020/C 359/02 Predmet C-199/20 P: Žalba koju je 11. svibnja 2020. podnio Gamma-A SIA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 12. ožujka 2020. u predmetu T-352/19, Gamma-A protiv EUIPO-a – Živju pārstrādes uzņēmumu serviss 2

2020/C 359/03 Predmet C-200/20 P: Žalba koju je 11. svibnja 2020. podnijela Gamma-A SIA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 12. ožujka 2020. u predmetu T-353/19, Gamma-A protiv EUIPO-a – Živju pārstrādes uzņēmumu serviss 2

2020/C 359/04 Predmet C-319/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. srpnja 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Facebook Ireland Limited protiv Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. 2

2020/C 359/05 Predmet C-321/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. srpnja 2020. uputila Audiencia Provincial de Barcelona (Španjolska) – CDT, SA protiv MIMR, HRMM 3

2020/C 359/06 Predmet C-330/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2020. uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španjolska) – IP protiv Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña) 4

HR

2020/C 359/07	Predmet C-339/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2020. uputio Cour de cassation (Francuska) – VD	4
2020/C 359/08	Predmet C-357/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2020. uputio Verwaltungsgericht Wien (Austrija) – IE protiv Magistrat der Stadt Wien	5
2020/C 359/09	Predmet C-366/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. kolovoza 2020. uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluņa (Španjolska) – CZ protiv Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluņa (TEAR de Cataluņa)	6
2020/C 359/10	Predmet C-391/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. srpnja 2020. uputio Satversmes tiesa (Latvija) – Boriss Cilevičs i dr. protiv Latvijas Republikas Saeima	6
2020/C 359/11	Predmet C-397/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. kolovoza 2020. uputio Cour de cassation (Francuska) – SR	7
2020/C 359/12	Predmet C-398/20: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. kolovoza 2020. uputio Krajský soud v Brně (Češka Republika) – ELVOSPOL protiv Odvolací finanční ředitelství	8
2020/C 359/13	Predmet C-408/20 P: Žalba koju je 1. rujna 2020. podnio Danilo Poggiolini protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 3. srpnja 2020. u spojenim predmetima T-347/19 i T-348/19, Enrico Falqui i Danilo Poggiolini protiv Europskog parlamenta	8
2020/C 359/14	Predmet C-429/20 P: Žalba koju je 11. rujna 2020. podnio Solar Ileias Bompaina AE protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 3. srpnja 2020. u predmetu T-143/19, Solar Ileias Bompaina protiv Komisije	9
	Opći sud	
2020/C 359/15	Predmet T-537/20: Tužba podnesena 18. kolovoza 2020. – Republika Litva protiv Komisije	11
2020/C 359/16	Predmet T-538/20: Tužba podnesena 26. kolovoza 2020. – Guasch Pubill protiv EUIPO-a – Napkings (Krpe za čišćenje, Stolno rublje)	11
2020/C 359/17	Predmet T-546/20: Tužba podnesena 2. rujna 2020. – Sopra Steria Benelux i Unisys Belgium protiv Komisije	12
2020/C 359/18	Predmet T-551/20: Tužba podnesena 3. rujna 2020. – Jeronimo Martins Polska protiv EUIPO-a – Rivella International (Riviva)	13
2020/C 359/19	Predmet T-555/20: Tužba podnesena 3. rujna 2020. – QB protiv ESB-a	14

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije

(2020/C 359/01)

Posljednja objava

SL C 348, 19.10.2020.

Prethodne objave

SL C 339, 12.10.2020.

SL C 329, 5.10.2020.

SL C 320, 28.9.2020.

SL C 313, 21.9.2020.

SL C 304, 14.9.2020.

SL C 297, 7.9.2020.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 11. svibnja 2020. podnio Gamma-A SIA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 12. ožujka 2020. u predmetu T-352/19, Gamma-A protiv EUIPO-a – Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Predmet C-199/20 P)

(2020/C 359/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gamma-A SIA (zastupnik: M. Liguts, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Rješenjem od 3. rujna 2020., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da žalba nije dopuštena i žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Žalba koju je 11. svibnja 2020. podnijela Gamma-A SIA protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 12. ožujka 2020. u predmetu T-353/19, Gamma-A protiv EUIPO-a – Zivju pārstrādes uzņēmumu serviss

(Predmet C-200/20 P)

(2020/C 359/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Gamma-A SIA (zastupnik: M. Liguts, advokāts)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Rješenjem od 3. rujna 2020., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da žalba nije dopuštena i žalitelju naložio snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. srpnja 2020. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Facebook Ireland Limited protiv Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Predmet C-319/20)

(2020/C 359/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Facebook Ireland Limited

Tuženik: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Prethodno pitanje

Protive li se odredbama iz poglavlja VIII., osobito članku 80. stavcima 1. i 2. te članku 84. stavku 1. Uredbe (EU) 2016/679⁽¹⁾ nacionalni propisi koji, pored ovlasti intervencije koje imaju nadzorna tijela nadležna za praćenje i provedbu te uredbe i mogućnosti pružanja pravne zaštite ispitanicima, priznaju ovlast s jedne strane konkurentima, a s druge strane udruženjima, tijelima i vijećima ovlaštenima u skladu s nacionalnim pravom da zbog povreda Uredbe (EU) 2016/679, neovisno o tome jesu li povrijeđena konkretna prava pojedinačnih ispitanika i bez ispitanikova davanja mandata za postupanje protiv osobe koja je počinila povredu, podnesu tužbu pred građanskim sudovima u pogledu zabrane nepoštenih poslovnih praksi, povrede određenog zakona o zaštiti potrošača ili zabrane primjene nevaljanih općih uvjeta poslovanja?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. srpnja 2020. uputila Audiencia Provincial de Barcelona (Španjolska) – CDT, SA protiv MIMR, HRMM

(Predmet C-321/20)

(2020/C 359/05)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CDT, SA

Tuženici: MIMR, HRMM

Prethodna pitanja

1. Kada se u presudi Suda u kojoj se tumači i primjenjuje direktiva Unije utvrdi da se potonjoj protivi nacionalno zakonodavstvo, ostaje li ono neposredno bez učinka ili se mora nastaviti primjenjivati u odnosima među pojedincima sve dok ga nacionalni zakonodavac ne izmijeni? Traži se da se na pitanje odgovori općenito odnosno s obzirom na presudu od 14. lipnja 2012.⁽¹⁾ i njezine učinke na članak 83. Leya General para la Defensa de los Consumidores (Opći zakon o zaštiti potrošača) u verziji [prije izmjena uvedenih Zakonom 3/2014 od 27. ožujka 2014.]?
2. Protivi li se načelu pravne sigurnosti koje je svojstveno pravnom poretku Unije potpuno uklanjanje cjelokupnog sadržaja ugovorne odredbe zbog njezine nepoštenosti, u slučajevima u kojima u trenutku sklapanja ugovora i sastavljanja navedene odredbe nije postojala nikakva definicija nepoštenosti njezina predmeta jer o tome nije postojalo pravno pravilo odnosno sudska praksa? U slučaju potvrdnog odgovora, mora li se ukloniti isključivo dio predmetne odredbe koji se smatra nepoštenim?

3. Protivi li se spomenutom načelu to da se tumačenje pravila nacionalnog prava sadržano u sudskoj praksi primijeni na ugovore koji su prethodili formiranju tog tumačenja i koji su sklopljeni kad je općeprihvaćeno tumačenje sudova bilo u suprotnosti s recentnom sudskom praksom?

(¹) Presuda od 14. lipnja 2012., Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2020. uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španjolska) – IP protiv Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Predmet C-330/20)

(2020/C 359/06)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IP

Tuženik: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Unije (odnosno člancima 63. i 65. UFEU-a te temeljnim načelima slobodnog kretanja, jednakog postupanja i nediskriminacije) nacionalno pravilo poput članka 39. stavka 2. Leya 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas [y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no Residentes y sobre el Patrimonio] (Zakon 35/2006 od 28. studenoga 2006. o porezu na dohodak fizičkih osoba i djelomičnoj izmjeni zakona koji se odnose na poreze na dobit, dohodak nerezidenata i imovinu), kako je izmijenjen člankom. 3. stavkom 2. Leya 7/2012, de 29 de octubre, de modificación de la normativa tributaria y presupuestaria y de adecuación de la normativa financiera para la intensificación de las actuaciones en la prevención y lucha contra el fraude] (Zakon 7/2012 od 29. listopada 2012. o izmjeni poreznog i proračunskog zakonodavstva i usklađivanju financijskih propisa radi pojačavanja mjera za sprečavanje i suzbijanje utaje poreza), kojim se određuje da se „neopravdani kapitalni dobiti”, „u svakom slučaju”, trebaju oporezivati u najranijem razdoblju za koje nije nastupila zastara, kada se formalno ne ispuni ili se nepravodobno ispuni obveza pružanja informacija na „obrascu 720”, o dobrima, pravima i imovini koji se nalaze u inozemstvu ili su ondje deponirani, a da se pritom ne uzimaju u obzir pravila o zastari predviđena Leyem 58/2003[, de 17 de diciembre,] General Tributaria (Opći porezni zakon br. 58/2003 od 17. prosinca 2003.), osim ako nije riječ o „prijavljenom dohotku” ili dohotku koji je ostvaren u razdoblju kada osoba nije bila porezni obveznik u Španjolskoj?

Ako je odgovor na prvo pitanje niječan jer je ocijenjeno da je pravilo proporcionalno;

2. Protivi li se pravu Unije (odnosno člancima 63. i 65. UFEU-a te temeljnim načelima slobodnog kretanja, jednakog postupanja i nediskriminacije) nacionalno pravilo poput članka 39. stavka 2. Zakona 35/2006 kojim se predviđaju ranije navedene posljedice u slučaju da se navedeni dohoci prijave nepravodobno, ali prije bilo kakvog pokrenutog postupka provjere o kojem je izdana obavijest i da nije podnesen nijedan zahtjev za razmjenu poreznih informacija iako za to s trećom državom postoji važeći mehanizam?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2020. uputio Cour de cassation (Francuska) – VD

(Predmet C-339/20)

(2020/C 359/07)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VD

Prethodna pitanja

1. Ne podrazumijevaju li članak 12. stavak 2. točke (a) i (d) Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem (zlouporabi tržišta)⁽¹⁾, i članak 23. stavak 2. točke (g) i (h) Uredbe (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta⁽²⁾ koja je od 3. srpnja 2016. zamijenila prethodno navedenu direktivu, u vezi s uvodnom izjavom 65. te uredbe, da nacionalni zakonodavac, s obzirom na tajnost razmijenjenih informacija i opću javnost koja bi mogla biti dovedena u pitanje, operatorima elektroničkih komunikacija može naložiti privremeno, ali općenito zadržavanje podataka o vezi kako bi upravnom tijelu iz članka 11. Direktive i članka 22. Uredbe omogućio da, kada se u pogledu određenih osoba pojave razlozi za sumnju da sudjeluju u trgovanju na temelju povlaštenih informacija ili manipuliranju tržištem, od operatora zahtijeva postojeće zapise o podatkovnom prometu kada postoji opravdana sumnja da ti zapisi povezani s predmetom istrage mogu biti relevantni za dokazivanje stvarnosti povrede jer omogućuju, među ostalim, utvrđivanje kontakata u koje su zainteresirane osobe stupile prije pojave sumnji?
2. U slučaju kad bi Cour de cassation (Kasacijski sud) na temelju odgovora Suda smatrao da francusko zakonodavstvo o zadržavanju podataka o vezi nije u skladu s pravom Unije, mogu li se učinci tog zakonodavstva privremeno zadržati kako bi se izbjegla pravna nesigurnost i omogućilo da se prikupljeni i prethodno zadržani podaci upotrijebe za postizanje jednog od ciljeva tog zakonodavstva?
3. Može li nacionalni sud privremeno zadržati učinke zakonodavstva kojim se službenicima neovisnog upravnog tijela zaduženog za provedbu istraga u području zlouporabe tržišta omogućuje da im se bez prethodnog nadzora suda ili drugog neovisnog upravnog tijela dostave podaci o vezi?

⁽¹⁾ SL 2003., L 96, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 3., str. 74.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL 2014., L 173, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. srpnja 2020. uputio Verwaltungsgericht Wien (Austrija) – IE
protiv Magistrat der Stadt Wien**

(Predmet C-357/20)

(2020/C 359/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IE

Tuženik: Magistrat der Stadt Wien

Prethodna pitanja

1. Što obuhvaća pojam „lokalitet za razmnožavanje” u smislu članka 12. stavka [1.] točke [(d)] Direktive o staništima⁽¹⁾ i kako treba prostorno razgraničiti „lokalitet za razmnožavanje” od ostalih mjesta?
2. Prema kojim faktorima valja utvrditi je li postojanje lokaliteta za razmnožavanje vremenski ograničeno, i ako da, za koje razdoblje?
3. Prema kojim kriterijima valja utvrditi je li određenom radnjom ili propuštanjem nastalo oštećivanje odnosno uništavanje lokaliteta za razmnožavanje?

4. Prema kojim kriterijima treba utvrditi je li „lokalitet za odmor” u smislu članka 12. stavka [1.] točke [(d)] Direktive o staništima oštećen ili uništen?

(¹) Direktiva Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL 1992., L 206, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.), kako je posljednji put izmijenjena Direktivom Vijeća 2013/17/EU od 13. svibnja 2013. o prilagodbi određenih direktiva u području okoliša zbog pristupanja Republike Hrvatske (SL 2013., L 158, str. 193.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 143.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. kolovoza 2020. uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španjolska) – CZ protiv Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Predmet C-366/20)

(2020/C 359/09)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CZ

Tuženik: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Unije (odnosno člancima 63. i 65. UFEU-a te temeljnim načelima slobodnog kretanja, jednakog postupanja i nediskriminacije), nacionalno pravilo poput članka 39. stavka 2. Leya 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas [y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no Residentes y sobre el Patrimonio] (Zakon 35/2006 od 28. studenoga 2006. o porezu na dohodak fizičkih osoba i djelomičnoj izmjeni zakona koji se odnose na poreze na dobit, dohodak nerezidenata i imovinu), kako je izmijenjen člankom 3. stavkom 2. Leya 7/2012, de 29 de octubre, de modificación de la normativa tributaria y presupuestaria y de adecuación de la normativa financiera para la intensificación de las actuaciones en la prevención y lucha contra el fraude] (Zakon 7/2012 od 29. listopada 2012. o izmjeni poreznog i proračunskog zakonodavstva i usklađivanju financijskih propisa radi pojačavanja mjera za sprečavanje i suzbijanje utaje poreza), kojim se određuje da se „neopravdani kapitalni dobiti”, „u svakom slučaju”, trebaju oporezivati u najranijem razdoblju za koje nije nastupila zastara, kada se formalno ne ispuni ili se nepravodobno ispuni obveza pružanja informacija na „obrascu 720”, o dobrima, pravima i imovini koji se nalaze u inozemstvu ili su ondje deponirani, a da se pritom ne uzimaju u obzir pravila o zastari predviđena Leyem 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria (Opći porezni zakon br. 58/2003 od 17. prosinca 2003.), osim ako nije riječ o „prijavljenom dohotku” ili dohotku koji je ostvaren u razdoblju kada osoba nije bila porezni obveznik u Španjolskoj?

Ako je odgovor na prvo pitanje niječan jer je ocijenjeno da je pravilo proporcionalno;

2. Protivi li se pravu Unije (odnosno člancima 63. i 65. UFEU-a te temeljnim načelima slobodnog kretanja, jednakog postupanja i nediskriminacije) nacionalno pravilo poput članka 39. stavka 2. Zakona 35/2006 kojim se predviđaju ranije navedene posljedice u slučaju da se navedeni dohoci prijave nepravodobno, ali prije bilo kakvog pokrenutog postupka provjere o kojem je izdana obavijest i da nije podnesen nijedan zahtjev za razmjenu poreznih informacija iako za to s trećom državom postoji važeći mehanizam?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. srpnja 2020. uputio Satversmes tiesa (Latvija) – Boriss Cilevičs i dr. protiv Latvijas Republikas Saeima

(Predmet C-391/20)

(2020/C 359/10)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Satversmes tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Boriss Cilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

Tuženik: Latvijas Republikas Saeima

Prethodna pitanja

1. Čini li propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku ograničenje slobode poslovnog nastana zajamčene člankom 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ili, podredno, slobode pružanja usluga zajamčene člankom 56. [navedenog ugovora], kao i slobode poduzetništva priznate člankom 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
2. Koja razmatranja treba uzeti u obzir prilikom ocjene opravdanosti, prikladnosti i proporcionalnosti takvog propisa u odnosu na njegov legitimni cilj zaštite nacionalnog jezika kao izraza nacionalnog identiteta?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. kolovoza 2020. uputio Cour de cassation (Francuska) – SR

(Predmet C-397/20)

(2020/C 359/11)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SR

Prethodna pitanja

1. Ne podrazumijevaju li članak 12. stavak 2. točke (a) i (d) Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem (zlouporabi tržišta) (¹), i članak 23. stavak 2. točke (g) i (h) Uredbe (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (²), koja je od 3. srpnja 2016. zamijenila prethodno navedenu direktivu, u vezi s uvodnom izjavom 65. te uredbe, da nacionalni zakonodavac, s obzirom na tajnost razmijenjenih informacija i opću javnost koja bi mogla biti dovedena u pitanje, operatorima elektroničkih komunikacija može naložiti privremeno, ali općenito zadržavanje podataka o vezi kako bi upravnom tijelu iz članka 11. Direktive i članka 22. Uredbe omogućio da, kada se u pogledu određenih osoba pojave razlozi za sumnju da sudjeluju u trgovanju na temelju povlaštenih informacija ili manipuliranju tržištem, od operatora zahtijeva postojeće zapise o podatkovnom prometu kada postoji opravdana sumnja da ti zapisi povezani s predmetom istrage mogu biti relevantni za dokazivanje stvarnosti povrede jer omogućuju, među ostalim, utvrđivanje kontakata u koje su zainteresirane osobe stupile prije pojave sumnji?
2. U slučaju kad bi Cour de cassation (Kasacijski sud) na temelju odgovora Suda smatrao da francusko zakonodavstvo o zadržavanju podataka o vezi nije u skladu s pravom Unije, mogu li se učinci tog zakonodavstva privremeno zadržati kako bi se izbjegla pravna nesigurnost i omogućilo da se prikupljeni i prethodno zadržani podaci upotrijebe za postizanje jednog od ciljeva tog zakonodavstva?

3. Može li nacionalni sud privremeno zadržati učinke zakonodavstva kojim se službenicima neovisnog upravnog tijela zaduženog za provedbu istraga u području zlouporabe tržišta omogućuje da im se bez prethodnog nadzora suda ili drugog neovisnog upravnog tijela dostave podaci o vezi?

⁽¹⁾ SL 2003., L 96, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 3., str. 74.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL 2014., L 173, str. 1. i ispravak SL 2016., L 287, str. 320.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. kolovoza 2020. uputio Krajský soud v Brně (Češka Republika) – ELVOSPOL protiv Odvolací finanční ředitelství

(Predmet C-398/20)

(2020/C 359/12)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský soud v Brně

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ELVOSPOL

Tuženik: Odvolací finanční ředitelství

Prethodno pitanje

Protivi li se cilju članka 90. stavaka 1. i 2. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost odredba nacionalnog prava kojom se utvrđuje uvjet koji onemogućava poreznom obvezniku kod kojeg je nastala obveza plaćanja poreza u vezi s izvršenjem oporezive usluge u korist drugog poreznog obveznika da ispravi iznos dospjelog poreza iz iznosa potraživanja nastalog u razdoblju od šest mjeseci prije nego što je sud donio odluku o stečaju drugog poreznog obveznika koji je uslugu platio samo djelomično, a ne u cijelosti?

⁽¹⁾ SL 2006., L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Žalba koju je 1. rujna 2020. podnio Danilo Poggiolini protiv rješenja Općeg suda (osmo vijeće) od 3. srpnja 2020. u spojenim predmetima T-347/19 i T-348/19, Enrico Falqui i Danilo Poggiolini protiv Europskog parlamenta

(Predmet C-408/20 P)

(2020/C 359/13)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelj: Danilo Poggiolini (zastupnici: F. Sorrentino, A. Sandulli, B. Cimino, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjev

— proglasiti dopuštenim zahtjev D. Poggiolinija za poništenje obavijesti br. D(2019) 14435 od 11. travnja 2019. Glavne uprave za financije Europskog parlamenta i poništenje obavijesti D309419 od 8. srpnja 2019. Opće uprave za financije – Uprave za financijska i socijalna prava zastupnika – Odjela za plaće i socijalna prava zastupnika – Načelnika odjela; posljedično, poništiti navedene obavijesti ili vratiti predmet Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje;

— naložiti Europskom parlamentu snošenje troškova ovog postupka i postupka koji se vodio pred Općim sudom

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj se poziva na tri žalbena razloga u prilog zahtjevu za ukidanje rješenja br. 951576 od 3. srpnja 2020., koje je donijelo osmo vijeće Općeg suda Europske unije, u predmetu T-348/19, osobito:

žalbeni razlog koji se odnosi na nepravodobnost u odnosu na rok od dva mjeseca koji je propisan zajedničkim odredbama članka 81. i članka 130. stavka 1. Poslovnika Općeg suda, prigovora kojim je Europski parlament istaknuo nedopuštenost tužbe D. Poggiolinija pred Općim sudom i u vezi primjenjivosti članka 60. Poslovnika Općeg suda prema kojem se „postupovni rokovi produljuju zbog udaljenosti za deset dana” na podneske podnesene putem sustava e-Curia;

žalbeni razlog koji se odnosi na mogućnost pobijanja obavijesti br. D(2019) 14435 od 11. travnja 2019. Opće uprave za financije Europskog parlamenta, jer proizvodi trenutne učinke i posljedičnu dopuštenost sudskog zahtjeva za poništenje iste;

žalbeni razlog koji se odnosi na dopuštenost zahtjeva za poništenje obavijesti D309419 od 8. srpnja 2019. Opće uprave za financije — Uprave za financijska i socijalna prava zastupnika – Odjela za plaće i socijalna prava zastupnika – Načelnika odjela, formuliranog u podnesku o prilagodbi tužbenog zahtjeva, predviđenim člankom 86. Poslovnika Općeg suda, i koji se temelji na potrebi da se, ako su svi uvjeti ispunjeni, taj podnesak izmijeni u tužbu.

Žalitelj se poziva na još tri razloga koji se odnose na nezakonitost obavijesti D(2019) 14435 od 11. travnja 2019. i obavijesti D309419 od 8. srpnja 2019., osobito:

razlog koji se odnosi na povredu odluke Predsjedništva Europskog parlamenta od 19. svibnja i 9. srpnja 2008. o *Provedbenim mjerama za Statut zastupnika u Europskom parlamentu*;

razlog koji se odnosi na činjenicu da je Europski parlament primijenio nevaljani nacionalni propis (uveden odlukom Predsjedništva talijanskog Zastupničkog doma br. 14/2018);

razlog koji se odnosi na to da je Europski parlament nezakonito primijenio nacionalni propis koji je protivan temeljnim načelima pravnog poretka Unije i, *in primis*, načelu zaštite legitimnih očekivanja te na povredu načela prvenstva prava Unije.

Žalba koju je 11. rujna 2020. podnio Solar Ileias Bompaina AE protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 3. srpnja 2020. u predmetu T-143/19, Solar Ileias Bompaina protiv Komisije

(Predmet C-429/20 P)

(2020/C 359/14)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Solar Ileias Bompaina AE (zastupnici: A. Metaxas, *dikigoros*, A. Bartosch, *Rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva:

— da ukine rješenje protiv kojeg je podnesena žalba;

— utvrdi da se tužba dopušta i vrati predmet na odlučivanje Općem sudu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na dva žalbena razloga.

Kao prvo, Opći sud je proveo pogrešnu pravnu analizu činjenica na kojima se tužba temelji, koja je posljedica toga što je zanemario sadržaj pritužbe koju je žalitelj podnio unatoč činjenici što je u potpunosti razumio taj sadržaj.

Kao drugo, Opći sud je isto tako primijenio pogrešan standard dokazivanja.

OPĆI SUD

Tužba podnesena 18. kolovoza 2020. – Republika Litva protiv Komisije

(Predmet T-537/20)

(2020/C 359/15)

Jezik postupka: litavski

Stranke

Tužitelj: Republika Litva (zastupnici: R. Dzikovič i K. Dieninis)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku ⁽¹⁾ u dijelu u kojem je upućena Republici Litvi te se odnosi na mjeru „Prijevremene mirovine” (mjera 113.);
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog.

Tužitelj navodi da je Komisija, time što je donijela pobijanu odluku, kojom je Litvi naložila ispravak od 2 186 447,97 eura zbog nedostataka u ključnim kontrolama, povrijedila članak 52. stavak 2. Uredbe (EU) br. 1306/2013 ⁽²⁾, članak 34. stavak 6. i članak 35. stavak 1. Uredbe (EU) No 908/2014 ⁽³⁾ te nije poštovala načelo proporcionalnosti i dužnost suradnje.

Komisija je pri utvrđivanju razine neusklađenosti, prirode povrede i financijske štete prouzročene Europskoj uniji na Litvu primijenila paušalni ispravak, iako su rezultati *ex post* provjere koju su provela litavska tijela na temelju kriterija koji su unaprijedni u svijetlu presude Općeg suda Europske unije u predmetu T-508/15, Republika Litva/Komisija, doveli do točne procjene stvarne štete koja je prouzročena EU fondovima te je razina neusklađenosti bila toliko niska da je Komisija mogla u potpunosti obustaviti istragu.

⁽¹⁾ Provedbena odluka Komisije (EU) 2020/859 od 16. lipnja 2020. o isključenju iz financiranja Europske unije određenih izdataka država članica nastalih u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP) i Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2020., L 195, str. 59.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008 (SL 2013., L 347, str. 549.).

⁽³⁾ Provedbena odluka Komisije (EU) br. 908/2014 od 6. kolovoza 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu agencija za plaćanje i drugih tijela, financijskog upravljanja, poravnanja računa, pravila o kontroli, jamstava i transparentnosti (SL 2014., L 255, str. 59.).

Tužba podnesena 26. kolovoza 2020. – Guasch Pubill protiv EUIPO-a – Napkings (Krpe za čišćenje, Stolno rublje)

(Predmet T-538/20)

(2020/C 359/16)

Jezik na kojem je tužba podnesena: španjolski

Stranke

Tužitelj: Marcos Guasch Pubill (Barcelona, Španjolska) (zastupnik: R. Guerras Mazón, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Napkings, SL (Madrid, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog dizajna: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni dizajn: dizajn Zajednice (Krpe za čišćenje, Stolno rublje) – dizajn Zajednice br. 650 627-0003

Pobijana odluka: odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. lipnja 2020. u predmetu R 1051/2019-3

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku, prihvati prigovor pravomoćnosti i EUIPO-u naloži snošenje troškova;
- podredno, odbije istaknute razloge, poništi pobijanu odluku i zamijeni je novom, odbije sve razloge istaknute u prilog zahtjevu za proglašavanje dizajna ništavim odnosno vrati predmet na ponovno odlučivanje EUIPO-u, kako bi on ispitao „dodatne razloge” o kojima se još nije očitovao, te naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 52. stavka 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda članka 7. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002;
- povreda članka 25. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002, u vezi s njezinim člankom 6.

Tužba podnesena 2. rujna 2020. – Sopra Steria Benelux i Unisys Belgium protiv Komisije

(Predmet T-546/20)

(2020/C 359/17)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelji: Sopra Steria Benelux (Ixelles, Belgija), Unisys Belgium (Machelen, Belgija) (zastupnici: L. Masson i G. Tilman, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku Europske komisije u okviru postupka javne nabave pod oznakom TAXUD/2019/OP/0006 i naslovljenu „CCN-Evolucija: Specifikacije, razvoj, održavanje i treća razina potpore TAXUD IT platformama – Dio A: Razvoj usluga za CCN/CSI Platformu”:
 - kojom je odbijena ponuda konzorcija koji čine tužitelji;
 - kojom je ugovor o javnoj nabavi dodijeljen konzorciju ARHS-IBM;
- naloži Komisiji snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji, s jedne strane, na povredi članka 23. Priloga I. Uredbi (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL 2018., L 193, str. 1.). Taj se tužbeni razlog, s druge strane, temelji na očitoj pogrešci u ocjeni;
 - zbog toga što Komisija nije provjerila nepravilnost cijena odabranog ponuditelja;
 - zbog toga što Komisija nije smatrala ponudu odabranog ponuditelja neuobičajeno niskom.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja, među ostalim, članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, zbog toga što Komisija nije dostatno obrazložila odluku o tome zašto ponudu odabranog ponuditelja nije smatrala neuobičajeno niskom.

Tužba podnesena 3. rujna 2020. – Jeronimo Martins Polska protiv EUIPO-a – Rivella International (Riviva)**(Predmet T-551/20)**

(2020/C 359/18)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Tužitelj: Jeronimo Martins Polska S.A. (Kostrzyn, Poljska) (zastupnik: R. Skubisz, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Rivella International AG (Rothrist, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: Prijava verbalnog žiga Europske unije Riviva – prijava za registraciju br. 16 888 174

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 1. srpnja 2020. u predmetu R 2420/2019-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i, ako druga stranka pred žalbenim vijećem intervenira u postupak, intervenijentu, snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- povreda članka 47. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;

— povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 3. rujna 2020. – QB protiv ESB-a

(Predmet T-555/20)

(2020/C 359/19)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: QB (zastupnik: L. Levi, odvjetnica)

Tuženik: Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— utvrdi da je ova tužba dopuštena i osnovana;

i stoga:

- poništi izvješće o ocjeni za razdoblje 2015., utvrđeno 8. listopada 2019.;
- ako je potrebno, poništi odluke od 7. veljače 2020. i 24. lipnja 2020. kojima se odbijaju upravna tužba i žalba tužitelja;
- naloži tuženiku naknadu neimovinske štete procijenjenu *ex aequo et bono* na 15 000 eura;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 266. UFEU-a i Vodiča za ocjenjivanje, osobito zbog toga što nije provedeno novo ocjenjivanje tužitelja nego obično kopiranje ocjena iz prvotnog izvješća o ocjeni.
 2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi Vodiča za ocjenjivanje i postupka kao i povredi dužne pažnje, osobito zbog toga što tužiteljevo izvješće o ocjeni ne sadržava načine usavršavanja i ne određuje ciljeve na način na koji to zahtijeva Vodič za ocjenjivanje.
 3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na očitij pogrešci koju sadržava sporno izvješće o ocjeni u pogledu ocjene činjeničnog stanja sadržanog u navedenom izvješću.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR